

MIDNATTSROPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

MARANATA

**ÄR
DU
DÖPT TILL KRISTUS?**

NR 11

1-14 JUNI 1967

PRIS 1:10

Midnattsropet —

**organ för andlig
väckelse i dag**

Utkommer med ett 24-sidigt nr
den 1 och ett 20-sidigt nr den
15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
taling på postgironr **57 16 20** på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 24: —, halvår 13: —, kvartal
7: —. Lösnummer 1: 10. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är priset
detsamma som i Sverige.

Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:

Redaktion och expedition **32 80 02,**
31 71 35.

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och
kan ske genom skriftligt medde-
lande till tidningens exp. eller på
postens adressförändringsblankett
nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd om
personliga upplevelser, rapporter
om Guds verk etc.

Redaktionskommitté:

DONALD BERGAGÅRD

ERIK G. ERIKSSON och

ANDERS B. ANDERSSON

H. Halls Boktr. AB, Jönköping 54124 - 1967

VAD SÄGER NYA TESTAMENTET OM DOPET?

JESUS:

***"Den som tror och
bliver döpt han skall
bliva frälst . . ."***

Mark. 16: 16

PETRUS:

***"Gören bättring och
låten alla döpa eder
i Jesu Kristi namn."***

Apg. 2: 38

PAULUS:

***"Ty alla I som haven
blivit döpta till Kris-
tus, haven iklätt eder
Kristus . . ."***

Gal. 3: 27

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

MARANATA

Organ för andlig väckelse

Nr 11

1 Juni 1967

Årg. 8

OFFER ELLER STATSSUBVENTION

Andlig verksamhet och ekonomiska frågor förefaller representera två från varandra vitt skilda världar. Ekonomiska problem kan göras till andliga frågor, likaväl som andliga spörsmål kan bli till ekonomiska problem. Andligt arbete kan inte bedrivas utan att vissa därmed sammanhängande ekonomiska frågor måste lösas. —

Lika lite som en Herrens tjänare får låta sig ledas av materiellt vinstbegär, får en andlig verksamhet låta sig styras av ekonomiska fördelar eller nackdelar. Den kristna verksamhetens ekonomiska problem måste alltid finna en andlig lösning.

Så länge den gammaltestamentliga gudstjänstordningen ägde bestånd löstes de ekonomiska frågorna genom tiondegivande. Då Herrens folk var trogna sin Gud förelåg aldrig några problem. Vid särskilda tillfällen — exempelvis vid tabernaklets iordningställande och templets byggande — gjordes frivilliga insamlingar som alltid täckte behoven. —

I urkristen tid fanns inga föreskrifter om hur dessa frågor skulle lösas, men så länge väckelsen var ett faktum grep den

mäktigt in också på detta område och skapade en ny gudomlig ordning för det ekonomiska livet. De första kristna gav inte bara tionde. De gav, som vi vet, allt vad de ägde till Herrens verk. —

Där väckelsen är ett faktum existerar inga olösta ekonomiska problem. —

Hur löses då i dag den andliga verksamhetens ekonomiska problem? —

Ja, ännu offras stora belopp av för Herrens verk nitälskande människor. Det vilar ett stort ansvar på dem som är satta att förvalta dessa medel.

Då miljonbelopp av offrade medel läses fast i lyxbetonade kyrkbyggen eller förbrännes i stora penningsslukande affärsföretag vars missionerande insatser icke står i någon proportion till vad de kräver av pengar, kan man fråga sig vad intressen de tjänar. —

Det blir tungt och bekymmersamt när Herrens välsignelse uteblir. Hade Anden fått leda i avgörande situationer så skulle mycket mer vunnits med avsevärt mindre uppoffringar. De ekonomiska problem som i dag utgör en svår belastning i

många församlingars arbete hade heller icke funnits. —

Genom statsanslag via Frikyrkliga Studieförbundet har många frikyrkliga samman slutningar — pingströrelsen inberäknad — i dag sökt lösa sina ekonomiska verksamhetsproblem. Bönemöten och sångövningar förvandlas till studiecirklar! Vad gör man inte för att komma i åtnjutande av dessa statsbidrag! —

På detta sätt har också staten kommit att få ett allt större inflytande på den andliga verksamheten. —

Detta är en mycket allvarlig avvikelse från Bibelns väg och måste bereda alla vakna iakttagare stora bekymmer. Skall verkligen den levande kristendomen behöva förnedra sig till att anlita en halvhednisk statsmakt för att få medel till att lösa sina ekonomiska problem? —

Om dessa frågor handlar en högaktuell artikel i detta nr av Midnattsropet, där Per Olov Fägerholt skriver på sidorna fyra och fem om Väckelse och Ekonomi. I nästa nr kommer Arne Imsen att i en artikel ta upp frågan om statssubventionerna och dess konsekvenser.

ÄR DET NÖDVÄNDIGT . . ?

● Att låsa fast jättesummor av missionsmedel i stora fastighetsköp och lyxbetonade kyrkbyggen...

● Att Herrens vittnen skall vara indrivningsombud för intressen som förvandlar församlingarna till religiösa marknadstorg...

● Att milliontals kronor förbrännas i företag vilka presenteras som missionsgrenar, men vars evangeliska insatser icke står i några rimliga proportioner till vad de kräver av offrade medel...

● Att församlingarna skall förnedra sig till att anlita en halvhednisk statsmakt för att få medel till sin verksamhet, som nu sker genom frikyrkliga Studieförbundets förmedling...

● Att ge staten ett allt större inflytande över verksamheten genom att taga emot dessa frikostiga subventioner...

● Att av den anledningen också låta samfundens intellektuella få hedersuppdraget att fostra de fria församlingarnas ungdomar...

VÄCKELSE

En man uppträdde, *sänd av Gud*. —

Så lyder inledningen till Johannesevangeliets berättelse om Johannes döparen.

Vittnesbördet om att Gud sänt honom lät inte vänta på sig. En bättringsväckelse svepte genom hela det judiska landet.

De som lät döpa sig började se på sin omgivning med andra ögon och hjärteförvandlingen avsatte frukt i deras leverne. Man delade med sig där så behövdes, tjänstemän vid tullstationerna — publikanerna — blev samvetsgranna, soldater slutade upp med att pressa pengar av folk genom våld och list. Och allt eftersom dessa verkningar gjorde sig märkbara, spred sig väckelsen. Man trodde Johannes, och tron var inte död, den bar frukt (Jak. 2: 14—18).

Många frågade sig, om inte *detta* måste vara Messias, som åstadkom något sådant.

Då tog Johannes till orda och tog folket ur den villfarelsen. Han placerade sig på rätt nivå: Han var endast en förelöpare — en vägröjare. En som var större skulle komma, och han fanns redan mitt ibland dem. —

• • •

Johannesväckelsen går, så synes det, utan gnissel över i väckelsen omkring Jesus, samtidigt som den geografiskt orienterar sig norrut, till Galileen.

Jesus går längre än Johannes i sin förkunnelse. Nu är det inte bara fråga om bättring, nu aktualiseras frågan om att tro på Jesus och följa hans lära, nu gäller det inte bara att dela med sig, nu gäller det att ge sig själv. Johannes talade om himmelriket, som var nära och krävde bättring av var och en som ville vara med. Jesus uppenbarade detta rike, genom sin person och i sin förkunnelse, detta rike, som skulle bestå av förstfödda söner och döttrar, ett rike som inte var av denna världen. Och detta var en svår uppgift.

Johannes hade genom sin bättringsförkunnelse lärt folket omvändelsens ABC, rättfärdighet i gärningarna — Jesus byggde vidare.

En del missförstod den makt, med vilken Jesus uppträdde och den tillrättavisning han serverade farséer och skriftlärdar. De ville *storma* in i riket i ett slags frigörelse, som inte var något annat

OCH EKONOMI

Av **Per-Olov
Fägerholt**

än frihet från ansvar. Men Jesus visade dem på försakelsen och på frigörelse från materiella ting. Och vid den spärren stoppade många. De hade inte låtit Johannes förkunnelse bära frukt och bli grunden för större uppgifter i Guds rike. Somliga gick bedrövade bort ifrån Jesus, då han kallade, ty de hade många ägodelar.

Jesus visste, att den som inte var villig att låta sitt hjärta frigöras från de jordiska ägodelarna aldrig skull kunna tjänstgöra i Guds rike. Han säger något mycket intressant i Luk. 16: 10—17. Den som är trogen i det minsta, han är trogen i det som är stort och den som är oärlig i det minsta, han är också oärlig i det som är stort. Så förklarar han: Om ni inte har varit trogna, när det gäller jordisk egendom (Mamon), vem vill då anförtro er den sanna rikedom? Och om ni inte varit trogna i det som tillhör en annan, vem vill då ge er det som är ert eget? —

Vad vi har fått av mänsklig utrustning är ju

endast pund, som skall förvaltas. Det är inte vårt eget. Och här gäller det att vara trogen, eftersom detta är det första elementära kravet för tjänst i Guds rike. Den som inte är trogen här skall aldrig mena, att Gud skall anförtro honom ansvarsfullare uppgifter. Och han går miste om lönen, den sanna rikedom, skatten i himlen. Vill du bli en tjänare i Guds rike, var då trogen i materiella ting. Då skall du också få ansvarsfullare uppgifter av Konungen.

Under Jerusalemsförsamlingens första tid, före "Stefanusförföljelsen", får vi bevittna någonting sällsamt, något som inte skulle vara möjligt utan Johannes förkunnelse och Jesu verksamhet.

Forts. på nästa sida

***Vi ger staten vad den skall
ha, men får Gud vad
Han skall ha?***

*Gunnar
Sträng —
statsverkets
omutlige
inkasserare.*

Då Ordet sås i den välberedda jorden och Anden gör Ordet levande, säljer man på Andens tillskyndelse allt av fast och lös egendom och frigör de bundna materiella resurserna och omvandlar dem till andliga välsignelser. Man var konsekvent trogen i det minsta och resultatet blev därefter. Som ett led i Guds stora rådslut handlade man så i Jerusalem. Ty då ovädet bröt loss och alla utom apostlarna förskingrades, fanns ingen bunden egendom kvar att förlora. Allt hade man givit Gud och inget lämnades kvar åt Satan. Då stormen småningom bedarrade och en ny församling tog form i Jerusalem, var det under helt andra betingelser. Fattig, utfattig, var då församlingen men nu sändes medlen dit istället från hednaförsamlingarna, som offrade "över sin förmåga". "Sänd ditt bröd över vattnet, ty i tidens längd får du det tillbaka" (Ords. 11: 1).

• • •

Den första tidens väckelse förbyttes så småningom i världens erkännande. De första "skökoskänkerna" följdes av flera, och Kristi brud blev en sköka, som reste katedraler över apostlarnas män och deras minne med hjälp av medel från Satan. Skökokyrkan var ett faktum. Hennes välde blev så dominerande, att vi än i dag kämpar med sviterna av hennes inflytande.

Upprättelsen blev en lång, lång väg, en följd av väckelsevågor, som med några generationers mellanrum sköljde fram genom tiden. Men för varje våg kom vi ursprungsförsamlingen ett steg närmare. Då en väckelserörelse dog, tog en ny vid.

I dag bevittnar vi, hur den senaste stora väckelsen, pingströrelsen, håller på att stelna i formalism, generellt sett, samtidigt som vi ser, hur en ny födes: "Men vid midnattstiden hördes ett rop: 'Brudgummen kommer! Gå ut och möt honom!'" (Matt. 26: 6). Maranata! —

Nu tänker säkert en del läsare: "Hur vågar du döma ut pingstväckelsen? Se vad man bygger, vad man offrar."

Min vän, jag dömer inte, jag iakttar. Och jag ser, att trots undantag här och var, är det just bristen på offervilja, sekundärt sett, som drivit pingströrelsen till desperata åtgärder. Ty man håller på att bli en skökokyrka, eftersom man som församlingar, som Kristi brud, tar emot medel från stat och kommun. Och vem som har denna världen i sitt våld, det vet vi. Den offervilja, som ännu finns kvar, är resultatet av de tidigare generationernas välsignelser, exempel och förkunnelse.

Pingströrelsen är ett tragiskt exempel på hur

ett sunt offertänkande, framvuxet genom årtionden av väckelseanda och sund undervisning, delvis spolierats genom att det utnyttjats i brödralojalitetens namn för fler och fler och mer och mer diskutabla företag. Det måste vara svårt att offra för en sak man blivit alltmer villrådlig inför och allt mindre andligt gripen av. Såvida man inte byter ut den andliga gripenheten mot mänsklig entusiasm. Men då är risken större än någonsin, att alltsammans glider över i laggärningar och fariseism. Och denna föder i sin tur en lagförkunnelse, som knappast leder till fruktbarande hos åhörarna men desto oftare till likgiltighet och förargelse ("Är det nu tjat om pengar igen").

Så har man i penningknapphetens nöd och i förargelsen över de växande skatterna, i något slags syntes av förtvivlan och hämndbegär, gått in för att så långt möjligt är inom lagens ramar ta ut allt man som medborgare i en stat kan få. Som individer får vi väl i allmänhet våra rättigheter tillgodosedda automatiskt, men inte som kollektiv. Så har mot den skisserade bakgrunden själva församlingen dragits in i statens garn, och genom diverse finter och medlemskap har man gjort henne beroende av allmosorna från världen. Saken blir knappast bättre av att man hävdar fortsatt oberoende på grund av bidragens ringa storlek, procentuellt sett. Men trettio silverpenningar var heller inget svindlande belopp! I ett fall jag känner motiverades ett engagemang i bidragsfrågor med att bl. a. söndagsskolornas lokalhyror skulle minskas med åtskilliga tusenlappar per år. Ungefär ett halvt år efter beslutet måste man göra ett särskilt upprop på grund av den katastrofala bristen i just söndagsskolkassan! Får medlemmarna den känslan, att ansvaret lagts på bidrag, dör den offervilja som funnits.

Så är den onda cirkeln sluten.

Forts. i nästa nr.

"Och de gävo icke allenast vad vi hade hoppats, utan sig själva gävo de, först och främst åt Herren, och så åt oss, genom Guds vilja"
2 Kor. 7: 5

EN HÄLSNING FRÅN MADRID

Gunnar Eklund

"Given I dem att äta."

Luk. 9:13.

Detta är en uppmaning av Herren Jesus till sina lärjungar. Hans ord är levande och har något att säga oss, som är dagsaktuellt. —

Vi läser om hur en skara människor hade samlats omkring Jesus. Dagen nalkades sitt slut och det begynte kvällas. Lärjungarna gick då fram till sin Mästare och lade fram sitt förslag; de ansåg det bäst att låta folket gå hem. —

Det var då som Jesus sade dessa ord: Given I dem att äta! Med detsamma uppstod en hel del frågor. Hur skall vi kunna klara av detta? En av dem skylldes på att trakten var öde, en annan lade fram ett kostnadsförslag. Kort sagt lärjungarnas tro sviktade. —

Herren tog det hela med ro. Så frågade han om det fanns något som han kunde taga hand om. Jo, fem bröd och två fiskar fanns — det var allt. Även om det var litet så tog Jesus emot det. Sedan riktade han sina blickar uppåt, ty ingen av de närvarande hade trott att det skulle räcka till så många. Till allas förvåning så bröt Jesus brödet så att det räckte till alla — det blev till och med över. —

Då det gäller missionens stora uppgift så har Herren bjudit oss att gå ut till de hungerande skarorna för att ge dem Livets Bröd. —

Spaniens myllrande miljoner och många i andra länder i som i tre års tid vid sidan av

Sydeuropa har ännu aldrig hört talas om detta livgivande ord som evangelium erbjuder genom Jesus Kristus. —

Jag sänder två bilder från en församling som jag samarbetar med under tiden jag lär mig språket. Församlingens föreståndare heter José Palma, sitt jordiska arbete tjänat som förkunnare och sångare. De har en lokal som rymmer 50 personer om det är riktigt packat. De har också en söndagsskola

utanför staden som hålles i ett hem. Det är gripande att se hur Guds verk går framåt genom trogna redskap.

Församlingen var mycket glad för kläderna, och särskilt barnkläderna blev till stor välsignelse och glädje för söndagsskolbarnen. —

Sänder härmed de hjärtligaste fridshälsningar till Midnattsropets läsare.

Gunnar Eklund

Husmöte i Madrid (överst).

Barnmöte. José Palma med dragspelet.

Predikan av Arne Imsen

VILL DU BLI

"Då han nu vandrade utmed Galileiska sjön, fick han se två bröder, Simon, som kallas Petrus, och Andreas, hans broder, kasta ut nät i sjön, ty de voro fiskare. Och han sade till dem: 'Följen mig, så skall jag göra eder till människofiskare.' Strax lämnade de näten och följde honom."

Det är några mycket enkla sanningar jag här skall beröra — sanningar, som tycks oss så enkla och självklara, att vi ofta förbigår dem utan att ägna dem tillräcklig uppmärksamhet. Vi vill däremot gärna syssla med det som är avancerat och invecklat. Det här är enkelt och rakt på sak. Man grips dock av den oerhörda effektiviteten i Guds enkla metoder. När de gudomliga metoderna avlöses av mänskliga blir allt så komplicerat, att endast en liten exklusiv grupp av specialister kan vara med. —

När Guds ord visar dessa sanningar för oss, upptäcker vi, att här bjuds vi **ALLA** att komma. Dels för att hämta den näring vi **behöver** för vår andliga existens, dels kraft för en **meningsfull** uppgift i Guds rike. —

Detta är fantastiskt! —

Vi är emellertid så benägna att begränsa Gud på många sätt. Vi skapar oss fixerade föreställningar om Guds tillvägagångssätt **och** rör oss inom vissa begränsade banor och **områden**. Ett av dessa är *kyrkan, möteslokalen, etc.*, men Gud verkar också underbart utanför de väggarna. Halleluja! Det är just här storheten i Guds metod ligger. Herren vill visa oss detta **så** vi förstår, att vi är inne i ett gudomligt **sammanhang**. Vi skall användas av Gud — icke på **det** sätt andra människor bestämmer och dikterar — men såsom Gud önskar.

"Följen mig, så skall jag göra **eder** till människofiskare", sa Jesus. —

Vi skall här inte tala om **EFTERFÖLJELSEN**, utan se den som en självklar sak. **Vi** har nämligen stått upp och lämnat det gamla **bakom** oss. Jesus har blivit vår livsledsagare. — Nu gäller det **UPPGIFTEN** — det är fråga om **att bli människofiskare**.

Själavinnandet måste renas från prestigebegär och föreningsmässiga motiv

Hur är det möjligt, att frågan om själavinnandet för många har blivit en andrahandsfråga? —

Mitt inne i en andlig verksamhet upptäcker man ju gång på gång, att det som egentligen borde vara **målet** för vårt arbete strängt taget inte blir något annat än *medel*. —

Vi vill ju alla, att människor skall bli frälsta, men motiven är olika. En del vill så emedan församlingens numerär då ökar — det är ett mycket svagt motiv. Om avsikten med vårt själavinnande uteslutande är att församlingen skall bli större, har vi gripits av en mentalitet, som är vanlig i föreningsarbete men absolut icke passar en själavinnare.

Det kan vara så olyckligt, att en predikant vill, att människor skall vinnas för Gud, därför att ju fler dopförrättningar det blir och ju fler som kommer till tro, ju större anses hans *personliga* framgång vara. Att taxera predikanter efter hur många som kommer till tro är en farlig tendens, ty då kommer *prestigen* och *karriären* med. Själavinnandet måste renas från sådana ambitioner. Det måste bli en helig eld i vårt inre att vinna själar för Gud — icke för att bli erkända. Den största av alla uppgifter får icke degraderas till ett karriär- och rekryteringsproblem. Vi skall icke vara själavinnare av *föreningsmässiga* eller *kyrkopolitiska* skäl. Vi skall vara själavinnare för själarnas egen skull — ty varje människa är en evighetsvarelse. Jesus Kristus har lidit döden för *alla*.

Inga oväsentligheter får hindra oss i själavinnandet

Denna förkunnelse röner ofta stort motstånd. Det finns nämligen i vårt eget väsen en tröghetslag, och när vi kommer med det enkla gudsordet, kolliderar vi ofta med den tröghetslagen. Det

EN SJÄLAVINNARE

som skulle vara självklart för alla kristna, är inte längre alls så självklart.

Satans metod i alla tider har varit att få människor upptagna med oväsentligheter. Han är angelägen om att få människorna engagerade i detaljer och samtidigt få dem att inbilla sig, att detta är det väsentligaste i hela frälsningen och att allt står och faller med denna speciella fråga. På det viset blir människor fanatiska exponenter för de mest egendomliga religiösa idéer. —

Jag skulle här kunna nämna historiska företeelser, som är skakande.

Mitt under de underbaraste väckelseerbjudanden som gått ut till socknar, byar eller städer, har det varit någon eller några, som tagit upp en periferisk detalj och gjort den till en avgörande frälsningsfråga. Så har en strid snart varit igång. Det fanns kanske en skara nyfrälsta, och de begrep ingenting av detta. Så småningom har de nyfrälsta varit utslagna, och kvar är två eller flera mot varandra stridande grupper, som förlorat all betydelse som den andliga väckelsens bärare. —

Ibland kan striden vara nödvändig, det råder inget tvivel om det. Men då måste striden gälla betydelsefulla bibliska sanningar. I sådana bataljer har människor offrat sitt liv för att få praktisera Guds ord. Men gång på gång har det visat sig vara oväsentliga ting man stridit om och upptagits av. Låt mig få nämna några förhållanden, som icke är helt okända för oss.

Hur många är det inte, som stupat på en detalj i helgelseläran? Har ni tänkt på det? Det är en sak att ha en färdig lära om helgelsen, men en helt annan sak att äga den helige Ande, som helgar. — Hur många är det inte, som fastnat i en exklusiv lära om Jesu tillkommelse eller kanske om helbrägdagörelse? — Dessa läror finns ju i Bibeln och i och för sig är det ju helt rätt att förkunna dessa ting. Men problemen har skapats genom att några har blivit fanatiska för just en enda av dess läror. Strider har satts igång, och istället för väckelse har det blivit

partidispyter — dispyter om oväsentliga ting.

I 50-talets början upplevde vårt land en underbar väckelse. Men medan Andens vind blåste fram genom bygderna, började man diskutera om syndabekännelsen skulle vara offentlig eller enskild, och så skapades två läger. Och inte nog med det, man började också diskutera, om det var en ny väckelse man upplevde eller om det var en fortsättning av en tidigare väckelse. Och så var striden i full gång. Ett knappt år gick och väckelsen tonade bort — härligheten var borta, kvar var två stridande fronter. — Meningslösa brödrafigther var finalen!

Satans metod har hela tiden varit, att få människorna att strida om det som är oväsentligt. Lagg märke till att han alltid bygger på negationer! Han appellerar till vår fanatism och säger: "Så skall det icke vara, så bör det icke vara, så får det icke vara." — Så inspirerar han oss att lansera våra idéer, brutalt och våldsamt.

Min älskade vän, Guds verk bygger icke på negationer. —

Här är icke fråga om "nej, nej" utan "ja, ja".

Vet du vad som är det väsentliga i Guds verk? — Det är icke att få de rätta lärorna om detaljerna, det är att leva i smörjelsen och låta sig brukas genom Andens personliga ledning till själavinnande. —

Tänk om vi kristna hade haft det här klart för oss, vad läget i vårt land skulle ha sett annorlunda ut!

Själavinnandet kan ej ersättas av kyrkopolitiska strävanden

När Satan kommer med attacker, möter han ofta en förvirrad och desillusionerad skara, som icke vet, vad man skall tro på eller hänge sig åt. Så gör han inbrytningar i lägret och resultatet blir, att människor, som en gång levde i smörjelsen blir offer för de religiösa striderna och blir liggande lemlästade och slagna.

Ingen vill väl vara med om en sådan utveck-

Forts. på sidan 20

Helge Berntsson:

DEN FÖRSTA STENEN

Joh. 8: 2—11. Luk. 20: 17—19.

Den första stenen blev aldrig kastad. —

Den sten, som efter lagen skulle straffa syndaren, förblev okastad. Den första stenen — anklagelsestenen, domarestenen, straffstenen — träffade aldrig överträdaren.

För stenen kastades aldrig. —

Stenen, den första, som åtföljd av andra skulle sarga, plåga och döda lämnade aldrig exekutionshanden. —

Kanske den var rund den första stenen eller den kanske var kantig och vass, men den blev aldrig kastad. —

Intet skrik hördes från en träffad, tuktrad och pinad synderska. —

Det kan hända, att stenen i äldstehandens var

Han, som hade tänkt kasta första stenen, han gick först. "Den av eder, som är utan synd, han kaste första stenen på henne." —

Den sten som byggningsmännen förkastade — Jesus, den levande stenen — föll på skrymtarna, de vitmenade gravstenarna, och söndersmulade dem alla.

De gick ut den ene efter den andre överbevissade i sina samveten. De gick ut de äldsta — de ville inte stanna och bli frälsta. —

Den första stenen försvann med sin ägare och Jesus blev lämnad allena med kvinnan. —

Jesus, stötestenen och klippan, stod framför henne och hon föll ned på honom och blev krossad.

"Icke heller jag dömer dig. Gå och synda icke härefter", sade Han.

***Då såg Jesus upp och sade till kvinnan:
"Var äro de andra? Har ingen dömt
dig?"***

***Hon svarade: "Herre, ingen." Då sade
han till henne: "Icke heller jag dömer
dig. Gå. och synda icke härefter."***

varm och svettig — den kan ju också ha varit kall som hans fariséhjärta. Men inget blod flöt från en dödad äktenskapsbryterska. För den första stenen blev aldrig kastad. Den träffade aldrig den överilade synderskan, men den träffade den överlagda syndaren. —

Stenen träffade aldrig överträdarskan, men den träffade istället översteprästen — den träffade hans samvete. Stenen blev bevis för hans hjärtas synd. Den brände i mandraparhanden och blodet hettade under skammens rodnad. Stenen blev så tung, så tung...

Ingen sten blev kastad, ingen dödade henne, den föraktade synderskan. —

Alla gick ut.

Den första stenen blev icke en som släckte liv utan gav liv och övernog. Jesus blev hennes hörnsten och grundsten. —

Den första svarta anklagelsestenen blev aldrig kastad. Men hon kastade sig på den strålande vita nådestenen — på Jesus och fick förlåtelse. Hon dog inte som en synderska i stenregnet, men blev förvandlad i nådesregnet.

Moses skrev i lagen, att hon skulle stenas. Jesus böjde sig ned och skrev på jorden: "Jag dör i ditt ställe." —

"Ja, han var sargad för våra överträdelsers skull och slagen för våra missgärningars skull. Näpsten var lagd på honom för att vi skulle få frid." —

ANDLIGA FÄDER OCH MÖDRAR EFTERLYSES

Flera mödrar och fäder i Kristus efterlyses.

Behovet på detta område är oerhört stort. Många slår sig till ro med att själva ha det gott och njuter av välsignelserna för egen del. —

Vet du inte att du har fått för att giva? —

Ser du inte nöden i folkhåvet? —

Vem ska rädda dem, om inte du och jag, som av nåd upplevt denna härliga frälsning? Du måste vakna över ditt ansvar i tiden. Vi lever i tidsålderns sista minut, kanske sekund. Hur kan du då draga dig undan ditt ansvar? Hes. 33: 7—9, Ords. 24: 11, 12. Läs!

Vakna! Bed Gud giva dig nöd för själar och gå in i bönekampan för dem.

Förlossning innebär nöd, kamp, tårar, men vilken underbar glädje erfar man inte när det nya livet är fött. Vi får sedan följa de nyfödda barnen med våra förböner och ta på oss föräldraansvar för dem. Det är ingen bekväm väg, men en välsignad väg. *En* själ är dyrbar för Jesus.

Han har själv givit sitt liv

för oss alla. Vad har du givit Honom?

Är du redo att dö självlivet och leva helt för Honom? Vill du kunna säga en gång: Se här är jag och barnen *Du* har givit mig? Eller ska du komma tomhänt inför Livets Herre en gång? —

Hur förvaltar du ditt pund?

Lägg av all slöhet och liknödhet och bli en brinnande själavinnare! —

Den Helige Ande vill trolova dig med Jesus. Då blir du ett med Honom. Kristus i dig längtar att rädda själar. Han var och är aldrig likgiltig för en människa i nöd. Låt dig brukas av Honom och var med och rädda sargade syndaslavar där de ligger vid dödens port.

Ragnvi Sundström
Gnesta

GÅ UT . . .

Det kan inte nog ofta påpekas hur viktigt det är att vi verkligen gör något för Jesus bland de människor vilka bor mitt ibland oss och är på väg till förtappelsen. *Vi är skyldiga dem ett ord om försoning och frälsning.*

I en syn såg jag mig själv vid midnatt gående en väg fram. Flera vandrade samma väg utan att hindras av det som fanns på vägen. Själv måste jag dock för ett ögonblick stiga av vägen för att kunna komma fram. Då fick jag se NÖDEN. En oräknelig skara av lemläs-

Aina Nilsson

tade människor, som grät och jämrade sig på ett sätt som jag aldrig kommer att glömma. —

Från det ögonblicket vill jag vara en barmhärtig samarit som vill hjälpa de slagna. —

Det räcker inte för dig att

gå till din vackra kyrka eller att vara nöjd med att du har ditt namn välbeställt i en religiös medlemsmatrikel.

Jesu kärlek måste få fylla våra hjärtan — kärleken till de förlorade. Då skall vi också kunna rycka byte ur djävulens käftar. —

Gå ut i dag utanför lägret — ut ur kyrkornas instängda atmosfär. På gatorna, i bussen, på arbetsplatserna finns de, dessa som måste räddas innan Jesus kommer.

Aina Nilsson
Kalix

"Därefter sade han till sina tjänare: 'Bröllopet är tillrett, men de som voro bjudna voro icke värdiga.

Gån därför ut till vägskälen och bjuden till bröllopet alla som I träffen på'."

Matt. 22: 8—9.

"Och tjänarna gingo ut på vägarna och samlade tillhopa alla som de träffade på, både onda och goda, och bröllopsalen blev full av bordsgäster."

Matt. 22: 10.

Mona Sundquist:

PINGSTKONFERENS

Människorna glömde varandra när de prisade Gud men den samlade lovsången trängde också in i allas hjärtan.

På pingstdagens eftermiddagsmöte vittnade ungdomarna från Oslo. Egil Mentsen ledde mötet. "Den som har fått ett ord av Gud får bära fram det

förmiddagsmöte. Strödda applåder och instämmande nickningar visade att Maranatafolket var eniga om att det är härligt med undervisning i Bibeln.

"Inte ens öknen är så torr som den gamla judiska 'Talmudläran', sade Helge Erixon.

Ernst Högländer

"Jag har varit frälst i ett par—tre månader. Innan jag tog emot Jesus visste jag inte att man kan uppleva en så härlig frälsning, att Jesus kan tillfredsställa alla behov. Rökbegäret blev jag av med på en gång. Jag vittnade för en kamrat om den underbara frälsning jag fått och hon blev frälst hon också."

Det var på pingstdagens kvällsmöte som Nils Erik Dahlgren från Dalarna vittnade.

"Kanhända tror du att det är farligt att ge sig hän åt sin Fader kär...", sjöng ett tiotal ungdomar från Dalarna och innan de frigjorda syskonen från Ljungskile sjöng Guds lov påpekade Arne Imsen att "det är det här folket som invaderar landet och gör det farligt för all ljum kristendom".

Gunnar Karlsson kompletterade i sitt vittnesbörd: "Människor som är fyllda av den helige Ande har alltid varit en dårskap för sin samtid."

Guds Ande föll mäktigt.

"Och de blevo alla uppfyllda av Helig Ande och begynte tala andra tungomål, eftersom Anden ingav dem att tala ...

Apg. 2:4

nu", sade Egil. Sedan fick han sitta ner, för ungdomarna kom fram en efter en och vittnade och sjöng. När elden brinner i hjärtat är det inte svårt att vittna om Jesus. Då tar man varje tillfälle som ges.

"Det är viktigt att vi som Guds folk inte stressar genom tillvaron utan har tid att lyssna till Guds Ord också", sade Arne Imsen på annandagens

Stora skaror samlades i Borgarskolans aula där m

Han predikade över Upp. 19: 1—9. Hedegårds översättning av v. 8 är mer i överensstämmelse med grundtexten, påpekade han. Där står: "Det vita linnet är de heligas rättfärdiga gärningar."

Det största hindret för vår frälsning är vår moral, vår egenrättfärdighet. Skökokristendomen har gett folk traditionens och historiens uniform.

I STOCKHOLM -67

*Torv   Peder-
sen vittnade
och sjöng sina
egna sånger
till stor
välsignelse.*

Nej, knäpp upp och l  t paltorna   ka när Andens vind blåser!

"Det   r med väckelse precis som med regn och snö — den kommer oavsett vad folk tänker eller tycker", sade Ola Kleven i eftermiddagsm  tet. Han talade om den makt de frälsta har och l  ste Luk. 4:5—8 och

20:6, 7 hade blivit levande för henne. Den som ingen annan bryr sig om eller vill leja tar Jesus hand om och förvandlar, sade hon.

"Det är en skapande atmosfär i de h  r mötena", sade Ernst Högländer. Han var glad och gripen över att få vara

"Och n  r dånet hördes, församlade sig hela hopen och en stor rörelse uppstod ...

Apg. 2:6

kväll," sade han också i det sista mötet. Vad Gud gjorde i pingstens möten   r det omöjligt att veta något om. En syster upplevde helbr  gdag  relse i ett möte där hon satt utan att någon bad för henne. Flera blev frälsta och många fick uppleva Andens dop. Det   r några glimtar av alla de under som Gud gjorde med behovets barn under pingstkonferensen i Stockholm.

*Olav Kveven
predikar.*

Matt. 28:18—20. Tage Erl  nder och andra statsöverhuvuden har inte mycket att ställa upp mot oss frälsta. I Jesu namn har vi all makt i himmel och på jord och en gång ska vi till och med döma   nglar.

Fru Högländer vittnade under Andens kraft och smörjelse i pingstkonferensens sista möte som var på kvällen på n  randag pingst. Jesu ord i Matt.

med i möten där   kthetspr  geln sätts av Guds verk i hjärtana.

"Det fina med Maranatav  ckelsen   r att där f  r man vara som man   r", sa Ola Kleven, som avslutade mötet. "Många säger att vi blåser upp och kommer i extas. Det är fel, det är Herren som blåser upp", betonade han.

"Den som inte fick m  ta Gud i g  r kväll, ska få göra det i

Vi kan i evangelium läsa om Jesu lärjungar som efter påsken begav sig från Jerusalem ner till Tiberias sjö för att där börja om där de var när Jesus kallade dem. Vi kan nog känna deras förtvivlan lite var. Deras Mästare och Herre hade ju lämnat dem.

Visserligen hade han uppstått och uppenbarat sig för dem, men jag tror ändå att deras tanke var, att nu hade Jesus lämnat dem för att fara hem till sin fader. Kanhända tänkte de att de nu var slut

Då säger Jesus till dem att de ska kasta ut nätet på högra sidan båten, något som för dem var rena galenskapen.

Där står en man på stranden och säger att de ska kasta ut nätet ännu en gång, och de griper halmstrået och kastar verkligen ut en gång till. Och vad finner de när de drar in nätet? Jo, ära vare Gud, där är en stor hop med fisk som fastnat i nätet. —

Då jag under ett par år själv varit fiskare och varit med då vi fått gå hem utan fisk. Också

åter kastar ut nätet när vi känner att det är det enda som kan rädda oss och tusentals andra från att dö? Eller är du bland dem som ivrigt sträcker fram händerna för att bärga fångsten.

Det har varit så levande för mitt hjärta att tiden innan Jesus kommer är mycket kort. Vi hör det rop som ljuder i tiden: KOM HERRE JESUS. Var är du min vän, lever du i den första kärlekens brinnande glöd? Väntar du Jesus på himlens sky? Skall Han finna dig va-

GE INTE UPP OM DU MISSLYCKATS

Tommy Granberg

Har du misslyckats med ditt fiskafänge?

Du har arbetat utan resultat tycker du! —

Gör som lärjungarna, kasta ut nätet igen.

med det som hände när Jesus var hos dem.

Några av lärjungarna var samlade då Petrus plötsligt säger: "Jag vill gå åstad och fiska!" — Också de andra ville gå med. —

Men det står så gripande att den natten fingo de intet.

De hade kämpat där ute på sjön hela natten men utan resultat.

Då de når stranden står Jesus där och väntar på dem, och Han frågar om de har något att äta. De måste då svara nej.

då vi har kunnat fröjda oss över att vi fått mycket. Jag vet hur dom kände det.

Då de kommer nära land och känner igen Jesus, som står där och väntar på dem, då måste den glädje de känt över att de fått mycken fisk varit ringa mot den de kände när de fick se Jesus.

Vad jag vill komma till är, var du befinner dig, min vän, under det stora fiskafänge som pågår denna tid?

Är du bland dem som hånar oss för vi var så dumma att vi

kände när anskriet ljuder? Eller ska du bli lämnad utanför pärlporten?

Rannsaka ditt hjärta! Du kan få vara med och möta Jesus du också.

MARANATA DU VAR HERRE KOM!!

Tommy Granberg
Hönön

Jesus förmår

GUDS VERK

fortsätter i Göteborg

Detta kan vi intyga som har haft förmånen att få vara med i denna härliga väckelse som går fram här. Vi har haft underbara möten denna vårvinter då Jesus frälst själar vid så gott som varje möte, trots såtans många försök att fördärva och förstöra Herrens verk. I denna sin iver måste han dock många gånger gå Guds ärenden och fördärva för sig själv.

Särskilt den sista tiden har vi fått erfara, hur Jesu välsignade händer varit utsträck-

ta över oss, då många själar funnit vägen till korset och fått rening i blodet från synd och last.

Efter påsk har vi haft tre dopförrättningar då nyfrälsta vänner låtit döpa sig till Kristus. Vid en dopförrättning var det en 15 års yngling som blev frälst, döpt i vatten och i Helig Ande, inom två timmar.

Ja, vi kan instämna med ordet i Apg. 2: 47: "Herren ökade församlingen dag efter dag med dem som läto sig frälsas."

Många vittnar även om stora helbrägdagörelseunder som Jesus gör som svar på bön. Personer som blivit framlagda som böneämne i väckelsemöten, vilka inte haft något hopp om bättring, har fått lämna sjukhuset med full hälsa. Bönedukar har framlämnats, genom vilket Gud visat sin stora kraft.

Vi har även de sista månaderna haft besök av ganska många vittnen från både Norge och Sverige, vilka hjälpt oss i arbetet, till välsignelse. Utom broder Enoch Karlsson har även Arnold Andersson i mån av tid varit församlingen till mycket god hjälp i verksamheten, samt vidare en gudagripen sångarskara som stått trogen möte efter möte med sång och vittnesbörd.

Så för Herren sitt verk till seger, och vi får jubla inför Hans ansikte över vad Han gör.

Ja, VÄCKELSEN ÄR HÄR!
MARANATA!

Carl Asebäck

TÄLTMÖTEN I FALKÖPING

13–25 juni

TÄLTET ÄR REST PÅ HÄSTBACKEN

MIDSOMMARKONFERENS

Mötestider:

Midsommarafton 19.30, 22.30,
Midsommardagen 11.00, 15.00, 19.00
Söndag den 25 11.00, 15.00, 19.00

Vittnen:

Arne Imsen, Kurt Peterzén, Roland
Lundgren, Gunnar Karlsson, Inga
Hall m. fl.

Logi kan ordnas om sovsäck ell. dyl. medföres. Ring 0515/138 70, 160 42

Maranataförsamlingen i Falköping

ETT HELGAT SJÄLSLIV —

"Men fridens Gud själv helge eder till hela eder varelse, så att hela eder ande och eder själ och eder kropp finnas bevarade ostraffliga vid vår Herres, Jesu Kristi tillkommelse."

1 Tess. 5: 23.

vad är det?

Tidigare har jag i en artikel sökt påvisa en del saker, som har med *människoandens* helgelse att skaffa. Bibeln skiljer som bekant på människans ande, hennes egentliga evighetsväsen, och själen, som genom sin förbindelse med anden har evighetstillvaro. Detta till skillnad från andra varelsers sjäsliv, som blott är timligt.

De funktioner i vårt inre liv, som är att hänföra till vårt sjäsliv är ej svåra att urskilja. Dit hör de yttre sinnen, som jag här skulle vilja ägna en liten betraktelse.

I 3 Mos. 14 läser vi om den spetälskes rening, som ju är en förebild till syndarens rening och helgelse. Prästen skulle taga av skuldoffret blod och bstryka högra örsnibben på den som skulle renas, så även tummen på hans högra hand och stortån på hans högra fot, vers 25. På samma ställe där blodet strukits skulle sedan olja strykas. Alltså ingen olja där inget blod strukits. Den som mottagit blodet till rening från sina synder, han har alla förutsättningar att även bli smord, döpt i den Helige Ande, och därmed inträda i ett starkt och överflödande helgelseliv. —

Det gäller sedan att förbli i helgelse. Detta icke minst då det gäller örats helgelse och varför icke även ögats! Äro vi renade och frigjorda till våra öron och ögon? "Var försiktig lilla öra vad du hör, var försiktig lilla öga vad du ser", sjöng vi i en liten barnsång. Den sången kanske är något även för vuxna. Massmedia med sitt tvivelaktiga innehåll kräver både våra öron och våra ögon. De vill liksom tvinga sig på oss. Har vi kraft och förstånd att säga nej till allt som är skadligt för vårt andliga liv? Man kan ej förbjuda någon att höra och se radio-TV, men vad säger skriften: "Allt är mig lovligt", ja, men inte allt är nyttigt. "Allt är mig lovligt", ja, men jag bör inte låta något få makt över mig, 1 Kor. 6: 12. "Allt är mig lovligt, ja, men icke allt uppbygger!" 1 Kor. 10: 23.

Nej, uppbyggelsen i radio-TV är sannerligen inte stor — där är inte Guds rike "mest gynnad nation".

Denna världens Gud tar hem de största vinsterna där, och då det numera synes vara klart, att även bekännande kristna fått sina moralbegrepp för-

dunklade genom TV, ja, då har djävulen lyckats förträffligt.

Ett uppvaknande bland de kristna är av nöden. Öron och ögon behöver renas med blod och smörjas med olja.

Kom ihåg ett gammalt ord-språk, du som tittar på TV: "Droppen urholkar stenen, icke genom sin kraft utan genom att ofta falla." Se till att du ej blir urholkad, så att bara skalet blir kvar av ditt andliga liv. — Så ett ord, som lär härstamma från Hitlers propagandaministerium: "Säg en lögn tillräckligt många gånger, så blir den omsider accepterad som sanning." —

Du blir förljugen utan att märka det.

Så även ett ord av en känd svensk hovpredikant, som besvarar frågan, huruvida det är synd att titta på TV: "Nej, synd kan man inte säga att det är, ty där kan förekomma program, som är nyttiga för vem som helst, men den som kväll efter kväll tittar på allt som förekommer i TV, han blir fördummad."

FÖRDUMMAD, ja, och ändå påstås det, att detta massmedia skall främja både intelligens och kultur!

"... DEN SOM ÄR HELIG FORTFARE ATT HELGA SIG ..."

Det finns andra ting för helgade öron och ögon att höra och se. — "Saliga äro edra ögon som se och edra öron som höra", Matt. 13: 16.

Lärjungarna blev upp över öronen saliga, när de hörde Jesus mäktiga lära och såg hans underbara gärningar.

Undersök din bibel!

Där är säkert mycket att se som du hittills aldrig observerat, mycket att lära, som gör dig vis för himmelen. Läs om den underbara framtid, som väntar dig, då andra människors framtid vändes i mörker och skam. — Läs om alla de tidstecken, som Jesus och apostlarna talar om och som skall framträda i de yttersta dagarna. Hav akt på vad som sker omkring dig just i vår tid, och sök att förstå, vad tiden är liksom den.

Ha ögonen öppna för vad Gud gör — många människor, både frälsta och ofrälsta, gör allt vad de kan för att ignorera Herrens gärningar — men vi skall ha både ögon och öron öppna för vad Gud gör, ty hans gärningar är också tidstecken.

Lyssna gärna till en levande, mäktig och inspirerad förkunelse. Därav blir du själv inspirerad, och du förnimmar hur det eviga livets krafter verkar i hela din varelse till glädje, vederkvickelse, hälsa och frigörelse. Lär dig känna igen herderösten, så att du inte på något sätt förväxlar den med ulvens milda ord och fagra tal, då han, sin vana trogen, uppträder i fårakläder.

Alltså, om du låter fridens Gud helga dina ögon och öron, så blir du en pigg och vaken kristen, som med fasta och stabila steg vandrar i evangelii sanning till glädje för dig själv och uppbyggelse för dina medsyskon.

Oscar Hagman
Sm. Rydaholm

Det gjorde JESUS med mig...

"Sade jag dig icke att om du trodde skulle du få se Guds härlighet?" Joh. 11: 40.

Jag vill berätta om några upplevelser jag gjort med Jesus. —

Jag blev frälst år 1937 på Rådmansö i ett litet pingstkapell. Vi var några AK-arbetare som kom till ett möte — vad jag upplevde vid detta tillfälle går ej att med ord beskriva. Jag kan säga som profeten Jeremia: "Du övertalade mig, och jag lät mig övertalas. Du grep mig och blev mig övermäktig."

Tänk vilken underbar nåd!

Jag fick i sanning uppleva Guds härlighet. När jag trodde vad som predikades fick jag uppleva en härlig frälsning, som löste mig från synden — från sprit och tobaksbegär, och förvandlade helt mitt liv. Jag blev född på nytt till ett levande hopp, och fick en underbar frimodighet, att vittna för mina arbetskamrater, om vad jag upplevat. —

Samma år döptes jag i vattnen. —

I samband med detta kallade mig Herren att gå ut till människorna med frälsningens budskap och när jag var villig att gå, hade Jesus nya välsignelser i beredskap åt mig. —

När jag reste till min första bibelskola, döpte Jesus mig i Helig Ande i tagkupén, ära vare Hans underbara namn! Det var i sanning Guds härlighet jag fick uppleva.

Jag vill nu tala om för dig att denne Jesus som frälste mig och döpte mig i Helig An-

de för 30 år sedan är densamme i dag. Han vill frälsa också dig och döpa dig i Helig Ande. Är du sjuk, vill Han göra dig frisk: "Ja, han var sargad för våra överträdelsers skull, och slagen för våra missgärningars skull, näpsten var lagd på honom, för att vi skulle ha frid, och genom hans sår *bliva vi helade.*" —

Denna sanning fick jag själv uppleva under Kärnsjöveckan 1965. Jag hade en tid innan skadat mig under arbetet och brutit axelleden. Jag plågades av ihållande värk och kunde ej ens lyfta armen för att kamma mig. I ett eftermiddagsmöte bad Erik Gunnar Eriksson för sjuka. Jag talade om hur jag hade det. Då lade han sin hand på min axel och bad. Då han begynte bedja kände jag det hett i hela axeln, det knäppte till som när man låser upp ett lås, och värken var borta. Jag kunde svänga armen hur jag ville. Ära, Halleluja!

Vilken underbar Jesus vi har!

Jesus säger: "Bedjen, och I skolen få, för att eder glädje skall bli fullkomlig." Joh. 16: 24.

En sådan glädje som du finner hos Jesus finner du ej ute i världen. Lämna ditt liv åt Gud! Sök räddning medan det ännu är tid!

Jesus kommer snart, för att hämta sin brudeskara. Hör du till den skaran min vän?

Maranata!

Victor Nyström
Utansjö

Knappast någon människa i dag lär ha kunnat undgå att märka, med vilken iver alla söker hänger med i standardjakten. —

Ordet statussymbol har blivit ett ord i var mans mun. Många har offrat både kraft och alla sina medel för att kunna anskaffa dessa hägrande materiella ting, som man hoppas skall ge en tillfredsställelse som ej kan erhållas på annat sätt.

Kanske har även ett slags stress kommit in i församlingen. Helgernas mötesbesök har utbytts mot sommarnöjet, naturvandringar och idrottstävlingar. Lördagsmötena förläggs så att man hinner hem till det som lockar i bildrutan. Där sitter man sedan i sin ombonade idylliska miljö och talar nedlåtande om de kristna, som vågar opponera sig mot ljumhet och likgiltighet, och kallar dem kverulanter. —

Att ofrälsta otillfredsställda ungdomar driver omkring på gatorna tycks inte bereda dem några större bekymmer. Evangelisationsnitet har i många fall begränsats till ett mötesbesök i veckan.

Man kan utgå ifrån att människan är receptiv för evange-

Standard-JAKT eller Evangelisations IVER ?

lium, eftersom Gud lagt evighetslängtan i varje hjärta. Detta förhållande har främmande läror, såsom exempelvis Jeho-

Av
Lars-Olof Glans

vas vittnen, för länge sedan haft klart för sig. —

Dagens kristna beklagar tidens ondska, men vad sätter man in för motgift?

Har vårt evangelisationsnit utsträckt sig att gälla även litteraturen, eller måste vi kapitulera inför den växande "porrvågen" som drar över vårt land. Jehovas vittnen har för länge sedan haft klart för sig litteraturens betydelse. Under de sista 25 åren har Jehovas vittnen ökat med 2.000 procent. Kanske det bör i detta sammanhang påpekas att de tryckte under ett år över 4.000 ton litteratur.

Tänk, om vi blev lösta ifrån allt materiellt standardjakt och i stället fick bråttom att vinna själar för Guds rike!

Vann vi alla en själ innan detta år är slut skulle snart Sverige vara vunnet för Gud. —

Låt oss inte överlåta evangelisering av världen åt präster och predikanter, utan må vi var och en säga ett ord om Jesus, där vi går fram.

Resultatet skall inte låta vänta på sig!

Fridshälsningar

Lars-Olof Glans
Göteborg

Jesus vill forma oss till redskap

"Hav akt på det ämbete, som du undfått i Herren så att du fullgör, vad därtill hör."

Koll. 4: 17.

Detta har gripit mig så, när

jag ser hur det stelnat till i de troendes led. Man förstår inte hur viktigt det är att gå den väg som Gud har befallt.

Det är viktigt att man läm-

nar sig helt till Jesus, så han får forma oss till det redskap han ämnat att vi skall vara. Låt oss bli mer gripna utav Gud så skall vi också få uppleva hans underbara makt och väckelsens eld skall brinna.

Du, min ofrälste vän, som läser detta vittnesbörd, till dig vill jag säga att du skall lämna ditt hjärta till Jesus Kristus. Då skall du få uppleva en glädje som varar för evig tid. Och då får vi en gång mötas i himmelens underbara land.

Britt-Marie Kronlöf
Falköping

"JESUS helade mig — det håller.."

Jag gick sjuk i flera år. Doktorn sade att det var högt blodtryck och gav mig medicin för detta, men sjukdomen förvärrades. På Medicinska avd. på Sundsvalls lasarett kom man efter undersökningar underfund med vilken sjukdom jag hade. —

Jag skulle återkomma efter sex dagar, på själva Valborgsmässoafton för tre år sedan, för operation. —

Då sade jag till Gud: Du måste hjälpa mig!

Vi hade stormöten i Filadelfia och jag lät behandla mig med händers påläggning. Ingen-ting hjälpte — blodtrycket steg oroväckande. —

En dag i början på veckan hörde jag en röst bakom mig säga: "Du skall fara in till Sundsvall på Maranatomötet."

Jag hade gott om tid, så jag for in till kvällens möte där. Flera talare var där — även Arne Imsen. —

Jag satt där och tänkte faktiskt icke på att något under skulle ske. När det inte hjälpt i hemförsamlingen var det nog inte möjligt att något skulle hända här heller. När en syster med förnamnet Bertha bad efter vittnesbörden kände jag dock hur alltsammans försvann på en gång. —

Jag har nu varit frisk i tre år. Även doktorerna såg att ett under skett. —

För allt skall Gud ha äran.

Albert Jansson
Timrå

EVANGELISATIONS OFFENSIV

Förmånserbjudande!

5 pren. juni — aug. 25:— kr.

MIDNATTSROPET

Klipp här — — — — —

Till MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 60, STOCKHOLM VA

Jag vill utnyttja förmånserbjudandet till gåvoprenumeration. För tre månader prenumererar jag på Midnattsropet åt nedanstående 5 personer för ett gemensamt belopp av 25:— kr.

Namn Adress

Postadress

Namn Adress

Postadress

Namn Adress

Postadress

Namn Adress

Postadress

Namn Adress

Postadress

Jag önskar omedelbart få mig tillsänt inbetalningskort på kr. 25:—.

Namn

Adress

Postadress

(Skriv tydligt)

SJÄLAVINNARE Forts. fr. sida 9

ling — dock konstaterar vi, att sådant sker ännu alltför ofta och en av orsakerna är, att de kyrkopolitiska frågorna fått dominans.

Det finns ingenting som skadat Guds verk så mycket som kyrkopolitik. Den kan ha många vulgära och banala utspel, men också kultiverade och till synes andliga. Det mest vulgära är när gamla förhårdade kristna vill göra Guds nådeserbjudande — väckelsen — till en personlig hämndaktion. Man känner sig kanske förorättad, förföljd eller på annat vis utsatt för svårigheter och vill ha upprättelse. Där det finns människor i beroendeställning och med längtande och behövande hjärtan, där möter ju Gud. När den helige Ande så kommer över i denna blandade hop, tar dessa självrönta "martyrer" detta som en legitimation och menar, att de nu fått bevis på att de själva i alla stycken är på rätt väg. Efter dessa simpla grunder utformas kyrkopolitiken. Men kyrkopolitiken har också ett mycket finare utspel — det fromma sättet att jämföra sig med andra. Vi ser på andra och tycker, att vi nog själva är ett strå vassare — vi har nog kommit ett stycke längre i alla fall. Ger vi rum för de tankarna, har vi genast den otäcka, olustiga partiandan där. —

Hur skall man bli bevarad från sådant? —

Jo, genom att aldrig jämföra sig med andra människor, men desto allvarligare jämföra sig med Nya Testamentet. Om vi har mänskliga organisationer och ambitioner eller människors andliga upplevelser som jämförelsematerial, är det möjligt, att vi står oss bra, men om vi har Nya Testamentet framför oss, upptäcker vi, att vi är endast i begynnelsen, på barnstadiet, fastän vi kanske hållit på i tjugo år. Om och om igen upplever vi då, att vi ständigt måste vara föremål för Guds nådefulla handlande — om och om igen en ny början.

Jag är ingen fanatisk Maranata-beundrare, men jag är Jesus-beundrare. Faran är alltid, att

vi jämför oss med sådant som strängt taget icke är något att jämföra sig med. —

Ha Nya Testamentet för ögonen! Då blir det ingen diskussion om vem som är störst och bäst. Då upptäcker man, att man själv ingenting är utan Jesus Kristus och att man upplevt bara inledningen, preludierna. —

Kyrkopolitiken skapar det fanatiska partisinne, som söndrar människor från varandra på ett köttsligt vis och skapar förutsättningar för sekticism och klosterkristendom.

Häromdagen slog jag upp en tidning och såg vår annons med rubriken: **MARANATA!** —

Jag har alltid varit rädd för att människor skall tro vi är kristna monopolister med anspråk att vara de enda med rätt att kallas Maranata. Jag har alltid upplevt Maranata som ett väckelse-rop. Vem som helst, som är ett med det ropet, bör använda det! Tänk om det stod Maranata i varenda annons, så att tidningens annonssidor om den kristna verksamheten ropade ut ordet Maranata! Vore inte det härligt? Vi kan icke gå ut och göra juridiska eller religiösa anspråk på rätten till ordet Maranata. Men låt oss se till att vi har budskapet!

Nej du, Maranataropet är fött in i brudesjälar-nas hjärtan — Halleluja! Det är nedlagt där genom den helige Ande, och vi skall icke vara förmätna och strida om rätten att använda det. —

Det finns de som anser, att vi skall registrera oss som Maranata. Vi är ju registrerade i himmelen, det räcker väl! Tänk om det verkligen bleve så, att alla kristna började hälsa varandra med ordet Maranata!

Det är inte etiketten, som avgör, vad vi är, det är den Ande, som är verksam i oss. Det är atmosfären i våra sammankomster, som måste bära bud om att Jesus kommer. Om detta Maranatarop finns nedlagt i församlingens hjärta, är den bevarad från att syssla med oväsentliga ting. Huvudsaken är att ropet når ut! Börja aldrig strida om orimligheter! "Allt hör ju eder till!"

Forts.

TÄLTMÖTEN I TROLLHÄTTAN

den 6—18 juni

på cirkusplatsen Edsberg

Möten alla kvällar kl. 19.30 utom måndagar och fredagar.

Ett flertal vittnen förkunnar Herrens härliga gärningar.

Maranataförsamlingen

Förklaringens språk

*O, denna eviga brottnings
vid mina sinnens brant
mellan välvande tankar
och ordens tröge gigant.
Nedanföör svävar ett mörker,
slukande bottenlöst
det utsagdas glimmande droppar,
som ur min frälsnings
bärande hav jag öst.*

*Gränslös är kraften som flödar
ur Dina blommande sår,
översinnlig Din balsams
doft över lemmarnas vår.
Ofattbar när mig Din stämma
bortom det hörbaras gräns.
Namnlöst är jublet jag känner,
när på mitt väsens panna
Ditt tecken bränns.*

*Då med varliga händer
löser Du tungans kramp
till ett talandets flöde
högt över sinnenas kamp.
Andens svindlande banor
löper i klara stråk.
En tidlöshet får jag låna
frågandets läppar
åt förklaringens språk.*

NILS WESTBERG

OBS ***NYHET!***

UNG TRO

Av T. L. OSBORN

90 sid. Klotb. Pris 5: 75

Ur innehållet:

Bara en tonåring
Ditt bästa exempel
Bevara din tro ung
Den stora "nationalsången"
En ung hustrus beslut
Mitt liv blev förvandlat
Gud i verksamhet
En häpnadsväckande fråga
Våra rättigheter
Vägen till framgång
Gränslös kraft
Kraften i det tryckta ordet
Du kan bli frälst

Klipp här

Till MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA.

Sänd mig mot postförskott

UNG TRO, Inb. 5: 75.

Namn:

Bostadsadress:

Poststation:

SÅ MÖTTE JESUS MIG...

Jesus är densamme i dag.
Halleluja!

Det är en stor nåd att få
vara frälst.

Jag kommer så väl ihåg den
dag då Jesus fann mig. Det
var en möteskväll i Maranata-
församlingen i Göteborg för
snart 3 år sedan. Jag satt långt
bak i lokalen. I eftermötet kom
broder Enoch Carlsson gången
fram, från plattformen. Mitt

Bengt Andersson

hjärta bultade våldsamt. Jag
kände att nu är det något Gud
vill göra, men samtidigt gjorde
jag motstånd. Jag ville inte bli
frälst, jag ville gå ut men kunde
inte. Det var någon som höll
mig kvar.

Enoch Carlsson hälsade och
frågade om jag ville bli frälst.

Nej, sa jag först, men till
slut gick jag ändå fram och
böjde mina knän. Åra vare Je-
sus!

Jag fick uppleva en härlig om-
vändelse från mörker till ljus.

Det är inte genom någon
människa det sker utan genom
Guds kraft. Vad inte vi kan gö-
ra, det kan Jesus. —

"Gören därför bättring och
omvänden eder", står det i bi-
beln.

Det är underbart att se vad
Gud gör i dessa sista dagar in-
nan Jesus kommer.

Må vi alla vara redo, och ha
olja i våra lampor.

Min käre vän som läser des-
sa rader; är du redo att möta
Frälsaren? Är du inte så böj
dina knän och tala med Jesus
om hur du har det. Han vill
frälsa dig från dina synder om
du är ärlig inför honom. Jesus
hör bön. Amen.

MARANATAHÄLSNINGAR

Bengt Andersson
Göteborg

TÄLTKAMPANJER

**Erik-Gunnar Eriksson med Väckelse-
tältet besöker följande platser:**

Gävle 27/5—11/6 Islandsplan

Edsbyn 17/6—2/7 G. Idrottsplatsen

Kärnsjö 8/7—16/7 G. Erikssons gård

Rättvik 22/7—30/7 Knektplatsen

Örnsköldsvik 3/8—20/8

Hammarstrand 23/8—3/9

I ett senare nr kommer plats och tid
för höstens Tältkampanjer.

KÄRRSJÖ-KONFERENSEN

hålls 8—16 juli. —

Tre möten varje dag

11.00 15.00 19.30. —

Vittnen från hela landet deltagar.

Väg 356 Ö-vik—Fredrika.

Glöm ej att anmäla dig till G. Eriksson,
Engelbrektsgat. 29, Borlänge.

Förlägg din semester till Kärnsjö och
Rättvik. — Var med och tjäna Herren.

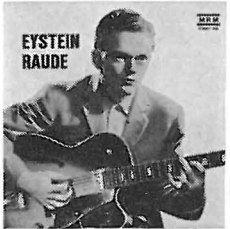
Evangelii Center

Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

ANDE OCH LIV...

MRM 26. **Halleluja snart skall dagen gry/O, du Golgata kors/Längtande bruden/Min trofaste Gud.** Sång av Vivian Mårtensson.

MRM 30. **I Egyptens mörker/Gud har älskat världen/Mannen Jesus/Han är densamme i dag.** Sång av Eystein Raude till eget gitarrackompanjemang.

MRM 471. **Frid, frid, ljuvliga frid/Tala Gud, tala Gud/Döp ditt folk i Andens eld och kraft/Var är mitt barn i kväll.** Solosång av Gun Vedin. Duettsång Gun och Lars Vedin.

MRM 29. **I lustgården/Han skall förstå.** Solosång av Donald Bergagård. **Frukta ej stormen/Vi reser hem.** Sång av Donald Bergagård, Roland Lundgren och Curt Peterzén.

MRM 39. **Min själ den väntar efter Herren/Gud är trofast/Vi är nu på väg till himlen/O, vänd om till din Gud.** Sång av Gunilla Fredriksson och Sigrid Andersson till Hammondorgel och piano. Sologitarr Per-Arne Imsen.

MRM 27. **Låt mig dricka ur krukan/Jag tror på Gud/På en avlägsen höjd.** Solosång av Arne Imsen.

MRM 475. **Det finns mer att få/Vill du min Jesus lära känna/Det är så underbart det namnet Jesus/Det finns ett hjärta som för dig ömmar.** Duettsång av Kurt Peterzén och Roland Lundgren.

MRM 21. **Där rosor aldrig dör/Han är allt för mig.** Sång av Donald Bergagård. (Direktinspelning från möte)/**Mitt hjärtas sång.** Sång av Donald Bergagård, Kurt Peterzén och Roland Lundgren.

MRM 480. **Snaran har gått sönder/Hela vägen vill jag följa Frälsaren/Bak stjärnors myriader/Elden brinner lika härligt nu som förr.** Sång av Carl-Henric Henricsson.

MRM 33. **Sjung Evangelium.** Inspelningen är gjord i ett väckelsemöte. **Jag vet en vän.** Sång av Tore Johansson. **Gamla tiders kraft.** Sång av Eskil Axelsson. **Nu jag funnit har ett härligt land.** Duettsång Elise Olofsson och Inga-Lill Blomqvist. **Snart en morgon bryter fram.** Sång av Liliane Krantz.

Klipp här och sänd in kupongen i dag — — — — —

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt)

Namn:

Postadress:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 12599.

..... st. LP-skiva LP 101 (Från väckelsemötet)
Pris 25:—.

..... Hela skivserien, 40 st., 400:— + oms. och porto, mot avbetalning 25:— per månad.

Bostad (Box/Gata):

Telefon:

TÄLTMÖTEN STOCKHOLM

T SKANSTULL

**Den
3 – 18
juni**

VID SKANSTULLSBRON

MÅNDAGAR – LÖRDAGAR 19.30 SÖNDAGAR 11.00, 15.00, 19.00

***Donald Bergagård, Olav Kveven, Arne Imsen, Erik G. Eriksson, Gösta Scensson, Anders B. Andersson m. fl.
förkunnar evangelium***

En stor jublande sångarskara sjunger Herrens lov

Maranataförsamlingen

